

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πάσχα καὶ ἀγῶνες. — Ἐντυπώσεις ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.
Ἀνοικταὶ ἐπιστολαί. Τὸ Στάδιον. Ὁ Μικροθῶνιος δρόμος. Αἱ γυναῖκες
τῆς ἀρχαιότητος εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις. Διατὶ
αἱ γυναῖκες ἀπεκλείοντο τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Αἱ γυναῖκες κατὰ
τὴν ἐορτὴν τῶν Ἑραίων. Πρόγραμμα Διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

ΠΑΣΧΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡδελφωμένοι αἱ δύο αὐταὶ λέξεις ἀνταποκρίνονται εἰς
τὴν κοινὴν ἀνάστασιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ σωματικοῦ ἡμῶν βίου.
Πάσχα! Μεγάλῃ τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀναγέννησις! Ἀγῶνες!
Βάπτισμα νέου ἀνδρισμοῦ καὶ μεγαλείου τοῦ σώματος. Μό-
νον εἰς σῶμα ἀνδρεῖον καὶ ἰσχυρὸν δύναται νὰ ἐνοικήσῃ ψυχὴ
μεγάλῃ, ψυχὴ βαπτισθεῖσα εἰς τὰ νάματα τῆς Ἀγάπης,
αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς Ἀληθείας.

Ἀδελφόνουσα ἡ νέα Ἑλλάς τὴν διὰ τῆς Ἀναστάσεως ἀ-
ναγέννησιν καὶ χειραφέτησιν τῆς ψυχῆς μετὰ τὴν διὰ τῶν ἀ-
γῶνων ἀναγέννησιν τοῦ σώματος ὑποὶ γέφυραν ἐνώσεως με-
ταξὺ τοῦ νέου καὶ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ. Εἰς τὴν Ἀνά-
στασιν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Δικαίου
ἀγωνισθέντος, ὀφείλεται ἡ ἐλευθερία τῶν δούλων, ὁ ἀνδρισμὸς
τῶν ἀσθενῶν, ὁ ἥρωϊσμὸς τῶν μαρτύρων. Ἐν ὀνόματι τοῦ
Σταυροῦ, τοῦ διὰ τῆς Ἀναστάσεως ἐξαγισθέντος, ἡγωνί-
σθησαν οἱ δωρήσαντες ἡμῖν ἀπὸ δούλης ἐλευθέραν πατρίδα.

Ἄλλ' εἰς τὸ διὰ τῶν Ἀγῶνων καὶ σωματικῶν ἀσκήσεων
μεγαλεῖον τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ ὀφείλομεν τὰς περιγαμη-
νὰς καὶ τοὺς τίτλους δόξης μεγάλης καὶ ἀφθίτου, ὀφείλει ἡ
ἀνθρωπότης σύμπασα πρόδοτον καὶ πολιτισμὸν ἀγῆρω. Ἡ θρη-
σκεία ἐκείνων ὑπῆρξε διάφορος τῆς ἰδικῆς μας, ἀλλ' εἰς ἕνα

καὶ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρωθεν σκοπὸν. Ἐκεῖνη εἰς τὸν ἀν-
δρισμὸν τοῦ σώματος, ἡ ἡμετέρα εἰς τὸν ἀνδρισμὸν τῆς ψυ-
χῆς. Σήμερον διὰ τῆς ἀδελφώσεως τῶν δύο μεγάλων τού-
των ἐορτῶν, ἀδελφόνουμεν τὰς δύο μεγάλας τοῦ παρελθόντος
καὶ τοῦ παρόντος ιδέας.

Αἱ ψυχὰι τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιακῶν, ἀπαλλαγεῖσαι ἀπὸ
τὰ ὑλιστικὰ αὐτῶν περιβλήματα, θὰ περρυγίζουσι ὑπὲρ τὸ
Στάδιον, ἠδελφωμένοι μετὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρείων τὴν ψυχὴν
μαρτύρων τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως. Οἱ χριστι-
ανοὶ ἀγωνισταὶ τῆς σήμερον εἶναι πνευματικοὶ διάδοχοι τού-
των καὶ ἐκείνων. Διὰ τοῦτο ὁ πνέων ἀνὰ τὸ Στάδιον ζέφυ-
ρος θὰ φέρῃ μέχρι τῶν ἀγωνιζομένων τὴν ζεῖδωρον πνοὴν ἐκεί-
νων, οἵτινες ἀπὸ τοῦ κόσμου τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς αἰωνιό-
τητος χαιρετίζουσι τὴν ἐν τῇ Χριστιανικῇ πίστει διὰ τῶν ἀγῶ-
νων ἀναγέννησιν τῶν νεωτέρων γενεῶν. Οἱ πρὸς τοὺς Ὀλυμπι-
ονίκας προσερχησόμενοι στέφανοι δὲν θὰ εἶναι μόνον σήματα
τιμῆς καὶ δόξης τῶν ἀγωνοθετῶν πρὸς τοὺς νικητὰς, ἀλλὰ
καὶ σύμβολα ἀδελφοποιήσεως τῶν ἀρχαίων μετὰ τῶν συγχρό-
νων λαῶν, σύμβολα συνδέσμου μεταξὺ τοῦ ἐθνικοῦ βίου τοῦ
παρελθόντος καὶ τοῦ ἠθικοῦ τῆς σήμερον.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Καλὴ μου γίλη,

Ἐχεις δίκαιον νὰ με ζηλεύης, διότι ζῶ εἰς τὰς Ἀθήνας,
τὰς ὁποίας, καίτοι Ἑλληνίς, δὲν ἠτύχησας, ὡς λέγεις νὰ
γνωρίσης ἀκόμη καὶ νὰ μοὶ ζητῆς ὡς χάριν νὰ σὲ κρατήσω
ἐνήμερον τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων διὰ λεπτομερῶν περι-

του και βλοσυρά και καταπονημένη η έκφρασίς του. "Άλλος δρομέυς εξηγηθή καθ' όδόν και τρίτος πεσών έθραυσε τόν πόδα του.

'Άλλ' άφ' έτέρου ήδύνατο ή έπιτροπή, ή άποφυγοῦσα άλλως όλας τās πολύ έπικινδύνους άσκήσεις, ώς και τās άγριον φερούσας χαρκατήρα νά άποφύγη τόν Μαρκθώνιον δρόμον, τόν όποιον όλα τά άθλητικά του κόσμου σωματεία άναγράφουν εις τά προγράμματα των πρós τιμήν του άθανάτου εκείνου δρομέως τής αρχαιότητος; Και αυτή δέ ή έπιθυμία τώσων νά μετασχωσι του δρόμου τούτου, δέν προδίδει ότι όλοι και όλοι μας έννοοῦμεν ότι άποτελεῖ τó στάδιον, εις τó όποιον ιδιζίτατα επιβάλλεται εις ήμάς τούς Έλληνας νά άναδειχθώμεν, νά διακριθώμεν, νά νικήσωμεν;

Κι' έχω τήν πεποίθησιν, φίλη μου, ότι θά νικήσωμεν, άν και οι διασημότεροι δρομείς του κόσμου εύρίσκωνται ήδη εν 'Αθήναις, έτοιμοι διά τόν άγώνα αυτόν. Οῦτοι βεβαίως ει ναι μεθοδικώτερον γυμνασμένοι και κληρονομικώς, οὔτως ειπεῖν, επιδίδουν εις τās άσκήσεις. 'Άλλ' εις τούς πόδας των ιδιων μας θά θέση πτερά ή ιδέα ότι ει ναι Έλληνες και ότι εις τās φλέβας των ρέει τó αυτό αίμα με εκείνου, όστις με τήν ζωήν του έπλήρωσε τόν δρόμον αυτόν. Νομίζω ότι ή ψυχή του θά πτερυγίξη μαζύ των και ότι ή αύρα του ζεφύρου θά φέρη εις τās άκοάς των λόγους ένθαρυντικούς, δι' όν κουφότερον θά άποβαίνει τó σώμα και βεβαίωτέρα ή νίκη.

Αί γυναίκες εις τούς άγώνας του δρόμου.

Μη μειδιάσῃς σέ παρακαλῶ, σύ ή καλλιτέχνις, ή έννοοῦσα τήν γυναίκα μόνον υπό γραφικὴν ή πολύπτυχον έσθήτα, κινουμένη μετὰ μεγαλοπρεπούς χάριτος και τηρούσῃς εις τε τήν στάσιν και τās κινήσεις τήν άρμονικὴν των γραμμων και των καμπυλων εξέλιξιν. "Οτι αι γυναίκες δύνανται και τρέχουσαι έτι να διατηρήσωσι τήν φυσικὴν χάριν των και νά άποτελέσουν θεάμα γραφικόν, εάν ει ναι καλῶς ήσκημένοι και καταλλήλως ένδεδυμένοι, άποδεικνύεται εκ των γυναικων των ίπποδρομίων, αιτινες διολισθαίνουσι επί τής παλαιστρας και πετῶσι άνά τούς τρέχοντας ίππους ως σελφίδες, με τó μειδιάμα πάντοτε εις τά χείλη, με στάσιν γραφικὴν και κινήσεις άρμονικωτάτας. Τοῦτο μη σέ κάμη νά υποθέσῃς ότι θεωρῶ άπαράιτητον διά τήν γυναίκα τήν εις τόν δρόμον ή και τās πολύ κοπιώδεις εν γένει άσκήσεις επιδιδόν τής. "Οτι μάλιστα ή εις ειδικά μόνον γυμνάσματα κατά προτίμησιν επιδίδουσα, δύναιται νά υποστῇ σπουδαίων μη άκουμένων μελῶν του σώματος παραμόρφωσιν, οὔδεμιά ύπάρχει άμφιβολία. Και επειδή αι γυναίκες φέρομεν ως άλλοι άτλαντες έφ' ήμῶν τήν ευθύνην γενεων όλων, νομίζω ότι πρέπει νά καταβάλληται μεγάλη ποσότης, όπως αι σωματικαί άσκήσεις των γυναικων εκτελοῦνται μετὰ πολλῆς προσοχῆς, ένδυναμώσουσαι εξ'ίσου όλον τόν όργανισμόν, τονώνουσαι τó σώμα και μη παραβιάζουσαι ποσῶς τó κοπιώδες έργον τής μητρότης.

Σοὶ δικαιολογῶ ὅμως τόν τίτλο τής περικοπῆς ταύτης, γνωρίζουσα σοι ότι και γυναίκες προσηνήθησαν νά μετασχωσι του Μαρκθωνίου δρόμου. Μία Έλληνίς και μία Αμερικανίς. Μη φαντασθῆς τήν Έλληνίδα ήρωίδα τινά των νεωτέρων χρόνων, εύκαμπτον, κομψήν, δυναμένην νά διαγωνισθῇ

πρός τε τήν χάριν και τó κάλλος και τήν άκυποδιαν πρός τήν μυθολογουμένην 'Αταλάντην ή τουλάχιστον τήν Χλωρίδα, τήν πρώτην νικήτριαν του δρόμου των τελουμένων εν τῇ αρχαίῃ 'Ολυμπίῃ γυναικείων άγώνων εις τιμήν τής "Ηρας. Εί ναι άπλούστατα γυνή του ήγλου, όσχημος, χωρίς άν έκφραστικὴν φυσιογνωμίαν, χωρίς έκλήτριον τήν φιλοδοξίαν νά διακριθῇ και τιμηθῇ, συναγωνιζομένη παρά τó πλευρόν άνδρων. 'Απλούστατα εξήτησε νά μετασχη τῶν άγώνων με τήν έλπίδα άμοιβῆς χρηματικῆς, δι' τῆς ήθελεν άποκαταστήσει τήν κόρην τής.

Ένωῶ πόσον αι γραμμαι αυται θα ψυχράνουν τόν ένθουσιασμόν σου, αλλά ει ναι άνάγκη νά έχῃς ύπ' όψιν σου, ότι αι γυναικες μας του λαου στεροῦνται, κατά τó πολύ, και τήν δια στοιχειώδη άνθρωπισμόν άπαιτουμένην μόρφωσιν και ότι δέν δύναται τις νά έχῃ άπικιτήσεις ευγενων και ύψηλων αισθημάτων ιδία επί ζητημάτων ως τó εν λόγω.

'Η Αμερικανίς δέν έφθικεν άκόμη, ώστε άν και φημιζεται ως πρώτης δυνάμεως δρομέυς, οὔχ ήττον άγνοοῦμεν τήν κοινωνικὴν περιωπήν τής ως και τήν εν γένει άνάπτυξιν τής. Εις τήν προσεχῇ έπιστολήν μου θά δυνηθῶ ἴσως νά ίκανοποιήσω πληρέστερον τήν περιέργειάν σου επί του ζητήματος τούτου.

Αί γυναίκες τής αρχαιότητος εις τούς άγώνας και τās σωματικās άσκήσεις.

Δέν θέλω νά κλείσω τήν περι γυναικων περικοπήν ταύτην χωρίς νά σοὶ εκθέσω εν περιλήψει τó μέρος, τó όποιον ελάμβανον αι γυναίκες τής αρχαιότητος εις τούς άγώνας και εν γένει εις τās σωματικās άσκήσεις. Πρῶται ανοίγουν τήν σελίδα του βιβλίου των γυναικείων σωματικων άσκήσεων αι 'Αμαζόνες, αιτινες ήσκούντο τώσων, ώστε νά μήν έχωσιν άνάγκη των άνδρων και διά τήν γενικὴν του κράτους των υπεράσπισιν και διά τούς εξωτερικούς αυτού πολέμους. Τώσων δέ δύσκολον έθεωρεῖτο νά νικηθῶσιν αυται, ώστε εις τόν 'Ηρωκλέα άνετέθη ως άθλον ή παρά τής βασιλίσσης αυτων 'Ιπολύτης άρπαγή τής ζώνης.

'Η ιστορία των γυναικων αυτων ει ναι τώσων περιπλεγμένη με μύθους, ώστε δέν δύναται τις άκριβῶς νά διεκρινῆσῃ τήν δρασίαν των, άλλ' οὔτε νά θεωρήσῃ ως βεβαίως και άκριβεις τās εξιστορουμένης μάχας και άπειρους κατακτήσεις των άνά τήν 'Αφρικὴν, τήν 'Ασίαν και τήν Ευρώπην. "Εν μόνον εξαγεται συμπέρασμα θετικόν και άναμφισβήτητον, ότι ή μεγάλη εις τās σωματικās άσκήσεις επιδιδόντων των εξησθένησε και ήμβλυνεν εις τοιοῦτον βαθμόν τήν καρδίαν των, ενέπλησσε με τοιοῦτον τύπον και οἴησιν τās κεφαλάς των, ώστε όχι μόνον τούς άνδρας των νά ταπεινόουν, μη έπιτρέπουσαι εις αυτούς νά συμμετέχουν εις τούς πολέμους, αλλά και των άρρένων τέκνων των τά σώματα νά ήμβλύνουν σκοπίμως.

Πλήν των 'Αμαζόνων ή παραδόσις άπηνανάτισε τó όνομα τής ήρωϊκῆς 'Αταλάντης, εις τιμήν τής οποίας ώνομάσθη ή εν Λοκρίδι ώμώνυμος πόλις. Αυτή ήτο άκαταγωνιστος εις τε τόν δρόμον και τó τόξον. 'Ως τοξότης πρώτης δυνάμεως προσελήθη παρά του Μελεάγρου, όστις μετὰ πολλων βασιλέων και ήρώων εξεδράμεν εις θήραν κατά του άγρίου κάπρου, όστις ενέμετο τās χώας του πατρός του Οινέως, βα-

σιλέως τής Λιτωλικῆς Καλυδῶνος. 'Η 'Αταλάντη ει χεν ήδη φρονέσει δύο κενταύρους και εις τήν θήραν δ' αυτήν των ήρώων αυτή έσκόπευσε και επλήγησε πρώτη τόν τεράστιον κάπρον, λαθούσα παρά του Μελεάγρου τó δέμα του φρονεθέντος τέρατος ως άριστεῖον. 'Η αυτή 'Αταλάντη έτρεχε τώσων πολύ, μετὰ τώσης ταχύτητος, ώστε οὔδεις σύγχρονός τής άνήρ ήδύνατο νά συναγωνισθῇ μετ' αυτής εις τόν δρόμον. 'Επειδή δέ ήτο έκτάκτου κάλλονῆς και περιεστοιχίζετο υπό πολυπληθων μνηστήρων, ίνα άπαλλαγῇ τούτων έθεσεν ως όριον, ότι ήθελε νυμφευθῇ εκείνον όστις τήν νικήσει εις τόν δρόμον.

Ένωεις, ότι ο εις μετὰ τόν άλλον ήττημένοι και κατασχημένοι άπεύροντο οι μνηστήρες, μέχρις οὔ εις εκ των πολλων θαυμαστων της ο 'Αρχῆς Μελανίων τήν περιέπλεξεν εις τά έρωτικά δικτυα του, οτε και εκείνη εκουσίως άφῆκε νά ήττηθῇ και έγένετο σύζυγός του.

'Άλλ' όλα αυτά αποτελοῦν μεμονωμένας πράξεις γυναικων ήσκημένων, όχι όμως και συμμετοχὴν έπίσημον εις συστηματικούς άγώνας. Εις τούς κυρίως 'Ολυμπικούς, εξ' όν ελογίζετο και ή αρχαία χρονολογία, δέν μετεῖχον αυτοπροσώπως αι γυναίκες, αιτινες έστελλον μόνον τούς ίππους των εις τούς ίππικούς άγώνας και εις τās άρματοδρομίας, και αιτινες εν τούτοις ελάμβανον τó άτίμητον εκ κλάδου φοινίκης βραβεῖον, ειχον δέ τó δικαίωμα νά έχωσιν ίδιον άγαλμα εν τῷ ναῶ. Πρῶτη τοιαύτη 'Ολυμπιονίκης γυνή ήτο ή Σπαρτιατις Κυνίσκα, θυγάτηρ του 'Αργιδάμου και αδελφῆ του 'Αγησιλάου. Οι αρχαιοι Σπαρτιαται σεβόμενοι υπερβαλόντως τήν γυναίκα και πολύ περισσότερα δικαιώματα άναγνωρίζοντες εις αυτήν ή πάντες οι σύχρονοί των, ήγειραν εις τιμήν τής Κυνίσκας ήρωον, και άπένευξαν εις αυτήν τόν έπιφανῆ τής ήρωϊδος τίτλον. Ένωεις ότι και οι εν 'Ολυμπίῃ δέν ήθέλησαν νά φανούσιν υστεροῦντες ως πρός τās τιμάς και όχι μόνον ιδιόν της άγαλμα έστησαν εις τιμήν τής εις τόν πρόσκον του 'Ολυμπίου Διός, αλλά και τούς ίππους της άπεθανάτισαν, στήσαντες και τούτους χάλκους κατά τήν ρητήν όμολογίαν του Πανσωνίου «εν δέ τῇ 'Ολυμπίῃ έποιήθησαν αυτῇ ίπποι χάλκοι και άγαλμα. αυτοι μέγεθος μεν άποδέουσι ίππων, έστήκασι δέ εν τῷ προναῶ τοῖς επιούσιν εν δεξιᾷ».

Ένωεις ότι τοιαύτη τιμή έγέννησε φυσικῶς τήν φιλοδοξίαν και άμιλλαν και άλλων γυναικων ιδία εκ Μακεδονίας, μετὰ τῶν οποίων βραβείου έπίσης ήξιώθη ή Βελεστίγη, φίλη του τότε βασιλέως τής Αιγύπτου, και άλλαι δέ πολλαι των τῶν όνόματα δέν άναφέρονται ήγωνίσθησαν και ενίκησαν.

Διατι αι γυναίκες άπεκλείοντο των 'Ολυμπιακων άγώνων.

Φοβοῦμαι, φίλη μου, μήπως ήρσιες νά εύρίσκης πολύ μακράν και διεξοδικὴν τήν περι των 'Ελληνιδων τής αρχαιότητος κατά τούς 'Ολυμπικούς άγώνας παρέκβασί μου. 'Άλλ' ειζεύρεις τήν αδυναμίαν μου. "Οσον και άν θέμα τι φέρη χαρκατήρα γενικόν, άρέσκομαι πάντοτε νά άναζητῶ και εύρίσκω εν αυτῷ ότι δύναται νά εξάρη κάπως και άναδείξῃ τó φρόν μου, ένδιατρίβω δέ εις αυτό μετ' ιδιαιζούσης άπολύτως. "Επειτα νομίζω ότι όφείλομεν νά διεκρινῆσωμεν και εξακριβώσωμεν καλῶς τήν θέσιν, ήν κατεῖχεν ή αρχαία Έλ-

ληνίς εις τās έπισήμους του λαου έορτάς και πνηγύρεις, και εν γένει εις τόν καθ' εκάστην βίον, ίνα μη άφήσωμεν νά επιρρίπτεται εις τούς αρχαίους προγόνους μας ή μομφή ότι έταπεινονον και εξητελίζον τās συζύγους και τās θυγατέρας των τώσων, ώστε νά άποκλείσουν αυτάς από παντός, όπερ έφερον έπίσημον χαρκατήρα του έθνικου αυτων βίου.

"Ολοι όσοι έγραψαν, φίλη μου, περι 'Ολυμπιακων άγώνων άναγράφουν άπλως τó γεγονός ότι άπηγορεύετο εις τās γυναικας όχι μόνον νά μετεχουν αυτων, αλλά και άπλως ως θεαται νά παρευρίσκωνται. 'Υπερσοῦντο μάλιστα αυται νά άναμένωσι τήν έκβασιν εις τήν αντίπερην του 'Αλφειου όχθην. Οὔδεις όμως έσχολίκασε τοῦτο, οὔδεις εξήτησε νά άνυέρη τούς λόγους, οιτινες επέβαλλον τήν άπαγόρευσιν ταύτην. Δέν μας επιτρέπεται εν τούτοις νά υποθέσωμεν ότι άνθρωποι τής ευφυίας και νοημοσύνης των προγόνων μας, άνθρωποι, οιτινες εις τόν 'Ολυμπόν των έταξαν ἴσον αριθμόν θεων και θεικων, ήτο δυνατόν νά θεωροῦν τās γυναικας ως όνα των οποίων ή παρουσία θά έμόλυνε τήν ίεράν 'Αλτιν, εν ή από κοινου και αδελφικωτάτα τώσαι γυναικεῖαι και άνδρικαι θεότητες ειχον τούς βωμούς και τά τεμένη των.

"Άλλως τε, εάν τοιοῦτος λόγος ει χεν ύπαγορεύσει τήν άπόφασιν ταύτην, διατι νά όρίσωσιν οὔτοι ειδικῆς γυναικείας έορτάς εν τῷ αυτῷ ιερῷ χώρῳ, διατι μάλιστα γυναικεῖαι άγῶνες δρόμου νά άναγράφωνται εις τās έορτάς ταύτας; και θυσιαι πρός τούς θεους παρά των γυναικων και μόνων νά ένεργῶνται κατά τά 'Ηραία; Διατι δέ και εις τās λοιπάς θρησκευτικās έορτάς των ως εις τήν των Παναθηναίων αι γυναίκες όχι μόνον νά μήν άποκλείωνται, αλλά και εις τήν έπίσημον πομπήν των ίερέων σπουδαιότατα νά λαμβάνουν μέρος;

Χωρίς νά σοὶ φανῶ εκ προκαταλήψεως και μεροληπτικῶς εξεταζουσα τά πράγματα, θά μοὶ επιτρέψῃς νά εξαγάγω εκ τής προγραφῆς ταύτης συμπέρασμα, εξαίρον και πάλιν τήν ευγένειαν τής ψυχῆς του φύλου μας και τιμῶν τῶν όρατα και τρυφερά αισθημάτων, άτινα άνέκαθεν ύπήρξαν ο μέγιστος και περιεκλέστατος κόσμος τής γυναικός.

Τούς άγώνας, φίλη μου, των αρχαιων δέν έχρακτηρίριζε δυστυχῶς μόνος ο πρός τήν σωματικὴν ευρωστίαν και άντοχὴν πόθος. 'Εάν όλοι οι σοφοί άνδρες τής αρχαιότητος, προΐσταμένου του Πλάτωνος, έθεώρησαν άπαράιτητον τήν διά τής γυμναστικῆς άνάπτυξιν τής σωματικῆς ευρωστίας των παιδων και νέων εξ' ἴσου πρός τήν πνευματικὴν, οι πλείστοι όμως εξ' αυτων από του σοφου των 'Αθηνων νομοθέτου Σόλωνος, όστις ήθέλησε νά περιορίσῃ τās διά τούς άγώνας δαπάννας μέχρι του 'Αριστοτέλους και του 'Ισοκράτους και πολλων άλλων, κατεδικάζον τούς άγώνας διά τά σκληρά και άπάνθρωπα αισθηματα, άτινα ενέπνεεν ή εκτέλεσις αυτων πρός τούς θεωμένους.

Δέν περιωρίζοντο οι αρχαιοι εις τόν δρόμον μόνον και τó άλλμα και τόν δίσκον και τó άκόντιον και τó πένταθλον, ευγενεις του σώματος άσκήσεις, δι' όν ένδυναμούνται οι μυς και τονόνεται τó σώμα. 'Η πάλη με όλας τās άγριότητας και τās επιβουλās τής ή πυγμαχία διά πυγμων ώπλισμένων με ήμάντας εκ βοείου δέρματος και με φοινικά σίδηρα δικφύρων σχημάτων, τó παγκράτιον ήσαν άγῶνες αίματηροι και άπαίσιτοι, παραμ ορφοῦντες τούς άγωνιζομένους και μετα-

βάλλοντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἄλτεος εἰς παλαιστῆρα βραβύρων, ἐν ἧ νεανίαι εὐειδέεις καὶ ἀκμαῖοι ἠκρωτηριάζοντο, πλέοντες εἰς τὸ αἶμά των ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν.

Τὰ περιωθέντα ἀγάλματα παλαιστῶν ὡς καὶ τὰ ἐπιγράμματα, ὧν τινὰ παραθέτομεν, παρέχουν εἰκόνα τῆς δυσμορφίας τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Ἐπιγράμματα:

Οὗτος ὁ νῦν τοιοῦτος Ὀλυμπικός εἶχε, Σεβαστέ, ρίνα, γένειον, ὄφρυν, ὠτάρια, βλέφαρα. Εἶτ' ἀπογραφάμενος πύκτης ἀπολώλεκε πάντα, ὥστ' ἐκ τῶν πατρικῶν μῆδὲ λαβεῖν τὸ μέρος· Εἰκότιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προσήνοχεν αὐτοῦ, καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μῆδὲν ὁμοῖον ἔχων.

«Εἶχε, λέγει τὸ ἐπίγραμμα, ὁ Ὀλυμπικός ἄνθρωπος οὗτος ἄλλοτε καὶ βλέφαρα καὶ ὦτα καὶ ὄφρυν καὶ γένεια καὶ μύτην, ἀλλ' ἀφοῦ ἠγωνίσθη εἰς τὴν πυγμαχίαν παρεμορφώθη εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε καὶ οἱ δίκασται νὰ τὸν ἀποξενώσουν τῆς πατρικῆς κληρονομίας, εὐθὺς ὡς ὁ ἀδὲ φός του προσήγαγεν εἰκόνα του, ἣν εἶχε κάμει πρὶν ἢ παραμορφωθῆ καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν τῶρα οὐδεμίαν ἔχει ὁμοιότητα».

Καὶ ἕτερον ἐπίσης χαρακτηριστικόν:

Εἰκοσαέτου σωθέντος Ὀδυσσεὺς εἰς τὰ πατρῶα ἔγνω τὴν μορφήν Ἄργος ἰδὼν ὁ κύων. Ἄλλὰ σὺ πυκτεύσας, Στρατοφῶν, ἐπὶ τέσσαρας ὥρας, οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας ἦν δ' ἐθέλης, τὸ πρόσωπον ἰδὼν ἐς ἔσπυρον ἑαυτοῦ, οὐκ εἰμί Στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὁμάτας.

«Ὁ Ἄργος, ὁ κύων τοῦ Ὀδυσσεὺς, ἀνεγνώρισε τὸν κύριόν του, ἐπανελθόντα μετὰ εἰκοσαετῆ ἀπουσίαν, ἀλλὰ σὺ Στρατοφῶν, ὅστις ἐπὶ τέσσαρας μόνον ὥρας ἐπυγμαγήσας, ἔγεινες ἀγνώριστος ὄχι μόνον εἰς τοὺς κύνας, ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Ἐὰν δὲ θελήσης νὰ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν σου εἰς τὸ κάτοπτρον, θὰ εἴπῃς καὶ σὺ ὁ ἴδιος μεθ' ὄρκου, ὅτι δὲν εἶσαι ὁ Στρατοφῶν».

Πρόδηλον λοιπὸν εἶναι ὅτι εἰς τοιαῦτα θεάματα αἱ γυναῖκες οὔτε ἐπόθουν, οὔτε ὄφειλον νὰ παρίστανται. Οὐδεμίαν δ' ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ὅσον ἠρωϊκώτερον ἡμῶν καὶ ἂν ἦσαν ἐκεῖναι, ἢ ἔμφυτος εἰς τὴν γυναικείαν καρδίαν φιλικῶν ἠθελὲν ἐξεγερθῆ κατὰ τῆς θηριωδίας ταύτης καὶ οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν ἠθελὲν ἐπιτρέψει εἰς τὰ ἴδια τέκνα νὰ μετέχῃσι τοιούτων ἀγώνων. Τὸ γεγονός δὲ, ὅτι ἡ ἐκ Ρόδου Φερηνίκη, ἥτις μετῆμφισθη εἰς ἄνδρα, ἵνα συνοδύσῃ τὸν μονογενῆ υἱόν, ὃν ἠγάπα τρυφερώτατα εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἀναπληροῦσα τὸν διδάσκαλόν του, ἔρχεται εἰς ἐπίρωσιν τῆς γνώμης μας ταύτης. Ἐτρεμεν ἢ δυστυχῆς μήτηρ ἐκ φόβου διὰ τὸ μονογενὲς τέκνον τῆς καὶ ἐκ τῆς χάριτος τῆς ὅτε σῶος ἐκεῖνος ἀνεκηρύχθη νικητῆς, ὥρμησε νὰ τὸν ἐναγκαλισθῆ, ὅτε καὶ ἐκ τῆς βιαίας κινήσεως ὁ χιτῶν τῆς κατέπεσε καὶ τὸ φῦλόν τῆς ἐπροδόθη.

Ἐπειτα αἱ βράβυροι αὐταὶ ἀσκήσεις ἀπήτουν παντελῆ γυμνότητα τοῦ σώματος, τὸ ὅποσον οἱ παλαιστῆαι ἤλειπον δι' ἐλαίων, προσεβάλλετο δὲ βεβαίως ἢ γυναικείαι αἰδῶς πρὸ τοιοῦτου θεάματος. Ὅλα αὐτὰ, φίλη μου, δικαιολογοῦν τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἀπαγόρευσιν τιμῶσαν καὶ τοὺς ἄνδρας, οἵτινες ἔκριναν κατ'

ἀξίαν τὰ αἰσθημὰ τοῦ φύλου μας καὶ ἐνόουν νὰ προσφύξωσι τὰς γυναικείας τῶν ἀπὸ τοιούτων θεαμάτων, τὰ ὅποια διὰ τῆς συνηθείας ἠδύναντο, προϊόντος τοῦ χρόνου, νὰ τὰς καταστήσωσι σκληρὰς, ἀπνευρωμένους, ἀνιθεῖς, οἵκα ἦσαν καὶ Ρωμαῖκι γυναῖκες, αἱ παριστάμεναι ἐπιδεικτικῶς εἰς τὰς θηριωδίας ἐορτῆς τοῦ Νέρωνος, αἱ ἐπευφημοῦσαι ἐνθουσιωδῶς ὁσαύτως θηρίον τι κατεσπάρχασεν ἀτυχῆ τινὰ δοῦλον. Τὸ ἱερὸν τότε τῆς ἐστίας, ἐν ᾧ φίλοι καὶ ἐχθροὶ ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰς πρὸς τοὺς ζένους ὀφειλομένους τιμὰς, ἐν ᾧ ὁ ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐξωτερικῶν περιπετειῶν τοῦ βίου ἐξητλημένος ἀνὴρ ἐζήτηε ἡσυχίαν καὶ χαρὰν, θὰ μετεβάλλετο εἰς κῶλασιν καὶ ὁ σκοπὸς τῶν ἀγώνων ὄχι μόνον θὰ ἐμτακιοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρόξενοι μεγάλων κερδῶν θὰ ἐγίνοντο οὗτοι.

Αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἑραίων.

Ἐὰν μετὰ ζηλεύης, φίλη μου, διότι ζῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, πρέπει νὰ μετὰ ζηλεύης ἀκόμη καὶ διότι ἐπισκέφθην τὴν Ὀλυμπίαν. Ἀληθῶς τόπος θεῶν, ἐνδιαίτημα τῶν Ὀλυμπίων ἢ ἱερὰ Ἄλτις. Ἐν εἶδος καλειδοσκοπίου, τοῦ ὁποίου αἱ ἐπ' ἄπειρον ἐναλλάσσουσαι θαυμάσιαι εἰκόνας ἀποτελοῦν μοιδικὴν τῶν ὀφθαλμῶν πανήγυριν. Διὰ μίαν στιγμὴν θὰ σὲ παρακλέσω νὰ με ἀκολουθήσῃς εἰς τοὺς ἱεροὺς ἐκεῖνους τόπους, εἰς τὴν ἀγίαν ἐκείνην πόλιν τῆς ἀρχαιότητος, εἰς ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Χλωρίς μετὰ τόσου πλοῦτου καὶ τῆς ποικιλίας χλόης καὶ φυτῶν καὶ ἀνθοσπάρτων ἀνδρῶν στολιάζει τοὺς ἀπειροπληθεῖς λόφους, οἵτινες πλακισιοῦν τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν ἐνδικιτήματα. Ἐκεῖ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Κρονίου ὄρους ὑψοῦται ὁ ναὸς τῆς Ἥρας, ἀρχαιότατος πάντων τῶν ναῶν τῆς Ὀλυμπίας. Ἐνταῦθα καὶ εἰς τιμὴν τῆς ὑπερτάτης ταύτης τῶν γυναικείων θεοτήτων ἐτελοῦντο ἀνὰ πενταετίαν γυναικεῖοι ἀγῶνες καὶ ἐορταί, οὗς ὠνόμαζον Ἑραϊκὰ.

Ἄστε βλέπεις, ὅτι ἂν καὶ ἀπεκλείοντο δι' οὗς σοὶ ἐξέθηκα λόγους αἱ γυναῖκες ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, εἶχον ὅμως ἰδίους τοιούτους, οἵτινες ἔφερον πολὺ ἱερώτερον χαρακτῆρα ἐκείνων, ἀφοῦ οὔτε αἶμα ἀνθρώπινον ἔχονετο, οὔτε ῥίνες συνετρίβοντο, οὔτε ὀδόντες ἐξερίζοντο, οὔτε ὀφθαλμοὶ ἀπεκλαδοῦντο, οὔτε ὦτα καὶ χεῖλη ἀπεκόπταντο. Καὶ ἡ καθιέρωσις δὲ τῶν ἀγῶνων τούτων ὠρκαίαν καὶ τιμητικὴν διὰ τὸ φῦλόν μας ἔχει τὴν ἀρχήν. Εἰς φυλετικὰς ἐριδας, αἵτινες ἠγέρθησαν μετὰ τὸν ὁμόρων χωρῶν τῆς Ἥλιδος καὶ Πίσσης καὶ αἵτινες ἠπέλουν πολέμους καὶ αἱματογυσίας, δέκα ἐξ γυναικῶν ἀντιπροσωπεύουσαι τὰς δέκα ἐξ τῶν Ἡλείων φυλάς, πᾶσαι ἐξ ἐπιφανῶν οἰκῶν καταγόμεναι, ἐπενέβησαν καὶ διὰ τῆς συνέσεως, μετριοπαθείας καὶ γλυκύτητος τῶν κατώρθωσαν τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν διαμαχομένων.

Μετὰ τὴν αἰσίαν ἐκδοσὴν τῆς δι' αὐτῶν ἐπιτευχθείσης συμφιλίσεως τῶν δύο λαῶν, αἱ γυναῖκες τῶν Ἡλείων προσέφερον θυσίας εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας. Οἱ Ἡλεῖοι δὲ πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς αὐτὰς εὐγνωμοσύνης τῶν καθιέρωσαν ἐπίσημον τοιαύτην ἐορτὴν τελομένην ἀνὰ πενταετίαν παρεμπερῆ τῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, τελομένην ἀνὰ τετραετίαν. Ὁ δρόμος τῶν παρθένων, οἱ χοροὶ καὶ τὰ ἔσματα αὐτῶν, ἢ ἀνανώσεις τῆς ἱερᾶς ἐσθῆτος τῆς θεᾶς, ἦν ὑφαινον καὶ ἐκέντων οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δέκα ἐξ φυλῶν τῆς Ἥλιδος καὶ ἦν ἀνεένου κατὰ τὰ Ἑραϊκὰ ἀνὰ πᾶσαν

πενταετίαν, αἱ θυσίαι χοιριδίων καὶ βοῶν ἰδοῦ εἰς τὴν περιστρέφοντο αἱ γυναικεῖαι αὐταὶ ἐορταί, αἱ τελούμεναι εἰς τὴν ἱερὰν Ἄλτιν.

Τοὺς ἀγῶνας τοῦ δρόμου λέγεται ὅτι καθιέρωσαν ἡ Ἰπποδάμεια, ἡ σύζυγος τοῦ Πέλοπος, διότι εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα ὄφειλε τὸν εὐτυχῆ γάμον τῆς μετὰ τοῦ ἥρωος, ὅστις ἐνίκησε τὸν πατέρα τῆς Οἰνόμακον, τὸν τοσάκις ἐπιβουλεύθη τὴν ζωὴν τῶν μνηστήρων τῆς. Ὁ δρόμος λοιπὸν αὐτὸς εἶναι ταξιμον, οὕτως εἶπεν, τῆς νεοκῆς βασιλείας, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς ἡμᾶς σήμερον νὰ μεταβαίνωμεν περὶ καὶ πολλάκις ἀνυπόδητοι εἰς προσκύνημά τι θαυματουργοῦ Παναγίας ἢ ἀγίου τινός.

Ὡς βλέπεις, φίλη μου, οὐδὲν κενὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ὅσον καὶ ἂν ἀλλάσσουν οἱ καιροὶ καὶ αἱ θρησκείαι, τὰ ἔθιμα ὅμως καὶ αἱ παραδόσεις μένουσιν πάντοτε αἱ αὐταὶ μετὰ ἐποουσιώδεις μόνον καὶ ἀσημάντους παραλλαγὰς. Φαντάζεσθαι τὴν ὥραν καὶ γραφικὸν θέμα ἀπετέλουν αἱ νεοκῆς ἐκεῖναι παρθέναι δρομεῖς, αἱ ὠρκαίτεροι καὶ νεώτεροι πασῶν, αἵτινες ἐνδεδυμέναι ὡς αἱ ὄρχηστρίδες τῆς σήμερον μετὰ χιτῶνα ἐλαφρόν, μόλις μέχρι τοῦ γόνατος ἐξικνούμεναι καὶ τόσον ἐξωμον κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον, ὥστε νὰ ἀφίνη σχεδὸν καὶ τὸν μαστὸν γυμνόν, μετὰ τὴν καὶ ἐριμμένην καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ σώματος τὴν χρυσίζουσαν ἢ ἐβενώδη κόμην, ἀνὰ στοίχους κανονικοῦς, νὰ τρέχουν περὶ τὸ στάδιον, βραχύτερον δρόμον τῶν παρὰ τῶν ἀνδρῶν διακινουμένων κατὰ ἐν ἕκτον, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅμως ἔρους καὶ τὰς αὐτάς, ὡς καὶ ἐκεῖναι συνθήμας. Καὶ σφιντάζεσθαι τὰς δέκα ἐξ Ἑλληνοδικῆς γυναικῶν, πάντοτε τὰς ἀριστοκρατίας ἐξ ἐκάστης φυλῆς, περιβεβλημέναις τοὺς πολυτύχους καὶ γραφικοὺς χιτῶνάς των, σεμνάς, αὐστηράς, ὑπερπρόνουσας ἐν τῇ ὑψηλῇ ἐξασκήσει τοῦ ἱεροῦ ἀξιώματός των νὰ στεφανώσων μετὰ κλάδων ἐλαίας τὴν ὠρκαίαν κεφαλὴν τῆς εὐτυχῆς νικητρίδος καὶ νὰ ἀναθέτουν εἰς τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς τὴν εἰκόνα αὐτῆς εἰς ὑπερτάτης τιμῆς ἐνδειξίν.

Φαντάζεσθαι μετὰ ταῦτα τὴν ὑπερπρόνουσιν τῆς οἰκογενείας, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων τῆς ἠρωίδος, τὰς τιμὰς αἵτινες εἰς τοὺς χοροὺς καὶ εἰς τὰς πανηγύρεις θὰ ἀπενέμουσιν πρὸς αὐτήν, τοὺς νέους μνηστήρας, οἵτινες θὰ ἐπιδοδοῦσιν τὴν τιμὴν νὰ ἐνώσουν τὴν τύχην των μετὰ τῆς ἰδικῆς τῆς, τὸν φθόνον, ὃν θὰ διήγειρεν ἡ ἐπιτυχία τῆς μετὰ τῶν συν αγωνιστριῶν τῆς καὶ τὰς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας, αἵτινες θὰ παρεκλούθουν αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ζωὴν.

Δυστυχῶς μόνον μιὰς νικητρίδος τὸ ὄνομα περιεσώθη μέχρις ἡμῶν καὶ ταύτης ὄχι ἐκ τῶν τῆς μεταγενεστέρης καὶ ἱστορικῆς ἐποχῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν τῆς ἀρχαιότητος. Μόνη ἡ Χλωρίς, ἢ ἀπορραπισθεῖσα θυγάτηρ τῆς ἀπολιθωθείσης Νιόβης καὶ τοῦ δικαστοῦ μουσικοῦ Ἀμφίονος, ἢ ἐκ τῶν ἐξ ἀδελφῶν τῆς διαλαθοῦσα τὰ βέλη τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἐπιζήσασα τούτων ἐν ὀδύνας καὶ ὀρραϊκῆς, εἶναι ἡ πρώτη τῶν Ἑραίων νικητρίξ.

Μετὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀναμνηστικῶς καὶ ἄλλους γυναικεῖους ἀγῶνας δρόμου καὶ πάλης, τελομένους ἐν Ρώμῃ εἰς τιμὴν τῆς Φλώρας, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἰδικὴν μας Χλωρίδα, θεοτήτα δηλ. τῆς ἀνοίξεως καὶ τῶν ἀνθῶν. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ ἔτους 241 π. Χ. ἐτελοῦντο δὲ τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τὸν

τίτλον Phloralis καὶ διήρουν ἐξ ἡμέρας. Γυναικεῖαι ἡμίγυμοι, συνοδουόμεναι ὑπὸ μουσικῶν παικτῶν ἐν τῇ εὐρείᾳ ὁδῷ τῶν Πικραίων διηγωνίζοντο εἰς τὸν δρόμον καὶ τὴν πάλην. Αἱ νικητρίαι ἐστεφανώοντο μετὰ στεφάνους ἐξ ἀνθῶν, εἰς αὐτὰς δ' ἀνετίθετο καὶ ἡ τιμὴ νὰ φέρωσι τὸ ἀγκλμα τῆς θεᾶς τῆς ἀνοίξεως, ἐντὸς κανίστρου ἐκ ῥόδων καὶ κρίνων, ἐστεμμένον μετὰ ἀνθη καὶ φέρον εἰς τὴν δεξιὰν δρόκον πίσσων καὶ κυάμων, ὡς σύμβολον τῆς δι' αὐτῆς γονιμοποιήσεως τῆς γῆς.

Νομίζω ὅτι μετὰ τὴν θάλαρὰν αὐτὴν θεοτήτα τῶν ἀνθῶν δύναμαι νὰ κλείσω τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην, ἐπιφυλακσομένη νὰ σοὶ γράψω ἄλλην μακροτέραν αὐτῆς, περιγράφουσα σοὶ τοὺς ἀπὸ αὐρίων ἐγκαινιζομένους διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας.

ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1896

ὑπὸ τὴν προεδρίαν

ΤΗΣ Α. ΥΨΗΛΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δευτέρα, 23 Μαρτίου

Ὡρα 3 μ. μ.

Πανελληνικὴ ἐταρεία τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐν τῷ Παρθενναίῳ Σταδίῳ

Α'. Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐν τῷ Σταδίῳ

Τῆς ἐσπέρας

Μεγάλῃ ἀποχώρησις τῶν Στρατιωτικῶν μουσικῶν καὶ τῶν Φιλαρμονικῶν θιάσων. — Ἀναμνηστικὸν τῶν Συντεχνιῶν καὶ Συνδέσμων.

Τρίτη, 26 Μαρτίου

Ὡρα 10 π. μ. Ἀγῶνες ξιφασκίας ἐν τῷ Ζαππείῳ. — Ὡρα 3 μ. μ. Β'. Ἐξακολούθησις τῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων ἐν τῷ Σταδίῳ.

Τῆς ἐσπέρας

Φωταγώγησις τῆς Ἀκροπόλεως.

Τετάρτη, 27 Μαρτίου

Ὡρα 10 π. μ. Ἐγκαινία Σκοπευτηρίου. Ἐναρξίς ἀγῶνων σκοποβολῆς. (Οἱ ἀγῶνες σκοποβολῆς θέλουσιν ἐξακολουθήσει κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας). — Ὡρα 1 μ. μ. Ἀγῶν ποδηλατικῶν 100 χιλιομέτρων ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ. — Ἀγῶνες Lawn-Tennis ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ.

Πέμπτη, 28 Μαρτίου

Ὡρα 3 μ. μ. Ἀγῶνες Γυμναστικῆς ἐν τῷ Σταδίῳ. — Μεγάλῃ συναυλίᾳ ἐν τῷ Πανθεναίῳ Σταδίῳ τῶν ἠνωμένων Μουσικῶν.

Παρασκευή 29 Μαρτίου

Ὡρα 3 μ. μ. Ἐξακολούθησις ἀθλητικῶν ἀγῶνων ἐν τῷ Σταδίῳ. Μακρῶν δρόμος.

Τῆ ἑσπέρα

ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ᾠρα 9 1)2 Γενική φωταγία τῆς πόλεως Πειραιῶς, τῶν πέριξ λόφων καὶ τοῦ λιμένος.—ᾠρα 10. Λαμπαδηφορία.—
ᾠρα 10 3)4 Πυροτεχνήματα ἐν τῷ λιμένι. (Μουσικαὶ θέλουσι παικνίζει ἐν τῷ λιμένι, ἐν τῷ Τινανεῖω Κήπῳ καὶ ἐν τῇ Πλατεῖα Κραχίσκᾶκη).

Σαββάτω 30 Μαρτίου

ᾠρα 10 1)2 π. μ. Ἀγῶνες κολυμβητικῆς ἐν τῷ λιμένι τῆς Ζέας ἐν Πειραιεῖ.—ᾠρα 3 μ. μ. Ποδηλατικοὶ ἀγῶνες τῶν 5 καὶ 10 χιλιομέτρων.—Ἐξακολούθησις τῶν παιδιῶν Lawn—Tennis ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ.

Κυριακῇ 31 Μαρτίου

ᾠρα 3 μ. μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΓΑΙΑ ΕΝ ΦΑΛΗΡῶ

Ἀγῶν ἰστιοπλοίας —Μαρθώνιος ποδηλατικὸς δρόμος.—
Ἀφιξίς ἀγωνιστῶν εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον.

Τῆ ἑσπέρα

Μεγάλη λαμπαδηφορία ἐν Ἀθήναις.

Δευτέρῳ 1 Ἀπριλίου

Ποδηλατικὸς ἀγὼν δωδεκάωρος ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ, ἀρχόμενος τῆ 6 μ. μ.—ᾠρα 10 π. μ. Ἀγῶνες κωπηλασίας λεμβοδρομίας σωματείων ἐν Φκλήρῳ.—ᾠρα 3 μ. μ. Ἀγῶνες κωπηλασίας πολεμικῶν λέμβων ἐν Φκλήρῳ.

Τῆ ἑσπέρα

Φωταγώγησις τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει μνημείων.

Τρίτῳ, 2 Ἀπριλίου

ᾠρα 3 μ. μ. Ἀνακήρυξις τῶν νικητῶν ἐν τῷ Πανθηναϊκῷ Σταδίῳ καὶ λήξις πανηγυρικῆ τῶν ἀγῶνων.

Κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν φωταγώγησις τῆς πόλεως. Μουσικαὶ θέλουσι παικνίζει ἐν ταῖς πλατείαις τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἐπιφυλάσσει ὅπως ἐπιφέρει οἰκοδόμησις ἢ θελε κρίνει ἀναγκαστικὰ μεταβολὰς ἐν τῷ Προγράμματι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1896.

Ἐγκρίσει τῆς Α. Β. Ὑψηλότης

τοῦ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ὁ Γεν. Γραμ. τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων
ΤΙΜΟΛΕΩΝ Ι. ΦΙΛΗΜΩΝ

Ο ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ ΛΩΡΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ διάσημος σκοπευτῆς κ. Λώρης ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν «Ποικιλιῶν» ἔδωκε δείγματα τῆς θαυμαστικῆς τέχνης του ἐνώπιον δημοσιογράφων καὶ ἀξιωματικῶν. Ὅλοι οἱ θεαταὶ ἔμειναν ἔκστατοι ἐκ τῆς σκοπευτικῆς δεξιότητος τοῦ Ἑλλήνος σκοπευτοῦ.

Ἡ σύντροφός του δεσποινίς Ἀλτίνα, δεινὴ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν σκοπευτικὴν κατέπληξε τοὺς θεατάς. Ἰστατο εἰς ἀπό-

στασιν δέκα περίπου βημάτων καὶ ἔθετεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς σφαίρας ἐκ μίγματος εὐθραύστου, τὰς ὁποίας ἐσκόπευε καὶ ἔθραυεν. Ἐπειτα ἔθεσε μεταξύ τῶν δακτύλων τῆς μικρῆς δακτυλίδιον καὶ ὀσκοπευτῆς διεπέρα ἐξ αὐτοῦ τὴν σφαῖραν χωρὶς νὰ τὸ ἐγγίση. Ἰδίως ἀσθησὶν πολλὴν ἐνεποίησε τὸ ἀτάραχον τῆς νεάνιδος. Καὶ ἐνῶ ἐπαθλίνοντο καὶ συνεκινούντο καὶ ἀνετριχίζον οἱ θεαταὶ καθ' ἣν ὥραν ὁ κ. Λώρης ἐσκόπευεν ἡ σφαῖρα ἔθραυετο καὶ ἡ νεάνις ἐγέλα.

Ἰδίως ἡ τέχνη τῆς δεσποινίδος Ἀλτίνας εἶναι θαυμασία. Ἐθετεν εἰς ἀντίθετον κίνησιν δύο σφαίρας καὶ ἀμέσως σκοπεύουσα ἔθραυε καὶ τὰς δύο. Ἐπὶ κύκλου κινουμένου καὶ πλήρους τοιούτων σφαιρῶν ἐσκόπευε καὶ εἰς ἐκίστην ἐκπυροσκόπησιν ἔθραυεν ἀπὸ μίαν.

Ὁ κ. Λώρης μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀλτίνας τὴν προσεγγὴ Κυριακὴν θὰ δώσῃ παραστάσεις ἐν τῷ κήπῳ Ὀρφανίδου, εἰς ἃς θὰ παρευρεθοῦν ἔλαι αἱ Ἀθηναί.

«ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΗΧΩ»,

Ἀφοῦ αἱ Ἀθηναί ἔχουν τὴν ἀτυχίαν νὰ βλέπουν φυλλοροοῦντα καὶ θνήσκοντα τὰ φιλολογικὰ περιοδικὰ τῶν, τὰ ὑπὸ γνωστῶτων καὶ δεδοκιμασμένων καλῶν διευθυνόμενα, ἡ Κωνσταντινούπολις ἃς εἶναι τοῦλάχιστον ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ τυχεροτέρη καὶ ἃς ζήσῃ βίον μακρὸν τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐκδιδόμενον περιοδικόν της.

Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ζήσῃ, ἀφοῦ φέρει τόσον λαμπρὰ στοιχεῖα ζωῆς, τόσους παράγοντας φιλολογικῆς δράσεως καὶ προόδου. Μόνη ἡ Ἀλεξάνδρα Παππαδοπούλου μετὰ τὸ μαγευτικὸν κονδύλι της θὰ ἤρκει, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς «Φιλολογικῆς ἠχῆς.» Ἀλλ' εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὴν συνεργασίαν τῶν διαπρεπεστέρων λογογράφων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν, ἵνα σχηματίσωμεν πιστὴν καὶ ἰδέαν τοῦ ἐκλεκτοῦ περιεχομένου τοῦ λαμπροῦ τούτου ἐβδομαδιαίου δημοσιεύματος. Αἱ Ἀθηναί αἱ ἀπορφανόμεναι ὁσημέρην φιλολογικῶν ἀναγνωσμάτων, ἃς υἰοθετήσουν τὴν *Φιλολογικὴν ἠχῶν*, ἐν ἣ ἀδελφόνονται οἱ συγγραφεῖς τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος. μετὰ πρωταγωνίστριαν μίαν τόσον συμπαθεῖ γυναικείαν φιλολογικὴν προσωπικότητα.

«ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΦΘΑΕ»

Τοιοῦτον τίτλον φέρει τὸ δραματικὸν ἔμμετρον ἔργον τῆς νεαρᾶς συνεργάτιδος τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» δος Ἐκνήπις Καλοσύπη, τὸ ἀναγνωσθὲν τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς εὐρὸν κύκλον λογίων καὶ δημοσιογράφων ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν γραφείων τῶν «Καιρῶν».

Τὸ ἔργον τῆς δος Καλοσύπη ἐγράφη μετὰ λεπτότητος καὶ τέχνης, ἐνέχει δὲ σκηνὰς δραματικὰς πρώτης δυνάμεως. Οἱ στίχοι της ἐκτυλίσσονται θαυμασίως ὠρεῖται, λαξευτοί, ἀποτελοῦντες εἰκόνας γραφικωτάτας. Ἡ β. πράξις τοῦ ἔργου τούτου θὰ ἤρκει. ἵνα ἡ δος Καλοσύπη καταλάβῃ θέσιν διακρίσεως ἐν τῇ χορείᾳ τῶν συγχρόνων δραματογράφων.